

DELO ZA SLOVENCE

Prava resnica za narod

Št. 16.

23. julija 1942.

IZIDE TEDENSKO

Zločinska dejanja partizanov

Zadnji zločini upornikov so popolnoma razglašili, ne da bi bilo to mogoče zanikati, njihove umazane cilje. Nič drugega niso kot komunisti, ki hočejo uničiti Slovenijo, ki hočejo na tej zemlji uničiti verski duh in ki hočejo uničiti vsak poizkus neodvisnosti. Oni hočejo to zemljo po tem, ko bi postala komunistična, prinesiti kot darilo pred noge svojemu »Bogu Stalinu« in da bi dosegli ta namen, se ne ustavijo pred nobeno oviro, pa čeprav bi bilo to življenje ljudi iste krvi in istega naroda. Komunisti hočejo »očistiti teren« od onih, ki niso komunisti in pobljanje Slovencev je pot, po kateri upajo, da bodo prišli do svojih ciljev.

Kdo pa je dejansko poslal komunizem na delo v teh predelih, da vodi bande upornikov, ki so nevedši tega posla? To so bili »junaki« bojevniki, ki so se vrnili iz vojne v Spaniji in katerih po slavnem begu Moskva ni vedela, kako uporabiti. V Spaniji so bili razbojniki v dobri šoli, ko so mučili duhovnike in razruševali samostane, zato ni preostalo nič boljšega kot poslati te iste ljudi na delo v Slovenijo, kjer je verski duh močno razvit in kjer je bilo treba kaznovati toliko katoličanov po smernicah in zahtevah balkanskih političnih komisarjev! Seveda so se zgodili umori, kraje, ropanja oseb, odvedenja na ta način, da ne bi vzbudili pozornost vojaških posadk in pa predvsem na osehah, ki imajo to nesrečo, da stanujejo v osamljenih hišah in ki so zelo oddaljene od središč, katere nadzoruje italijanska vojska.

Gospod Nachtigal, župnik iz St. Ruperta, je bil odpeljan, ne da bi prebivalci sosednjih hiš kaj slišali, da ne bi zagnali krika. Proti večeru je nekdo potrkal na vrata župnišča, župnik pa je hitro odprl vrata, ker je bil vedno rad na razpolago svojim župljanom. Z onim vred, ki je trkal, so stopili v hišo še trije, ki so najprej zvezali župnika, nato pa preiskali vso hišo. Nekega starega hlapca, ki se je nahajal v kuhinji, so pobili s koli. V eni sobi župnišča so uporniki našli enega izmed kaplanov, ki je moral iti iz hiše obenem z župnikom pred naperjenimi revolverji, ki sta jih imela dva partizana pod neke vrste plaščem, katerega sta ga imela ogrnjena vsak preko ramen.

Te podrobnosti je kasneje pripovedoval kaplan, katerega so spustili. Drugi kaplan iz St. Ruperta se je nahajal v tem času v samostanu, da bi se nekaj časa odpočil. Istočasno pa je druga skupina partizanov prišla v ta samostan in so vdrli v sveti kraj z revolverji v rokah ter prisili kaplana gospoda Cvara, da jim je sledil, predno je sploh mogel v opozorilo zakričati. Gospod Cvar je prišel v taborišče partizanov, dočim je druga skupina letih vlekla njegovega župnika proti gozdu, kjer je imel biti ustreljen. Zvedelo se je, da so uporniki zelo grdo postopali z duhovnikom, saj so ga prisilili, da je vso noč bil na prostem, privezan ob nekem drevesu, dočim so sami spali pod šotori. Zvedelo se je tudi, da župniku niso dovolili — kot kasneje njegovemu kaplanu — prejeti svetih zakramentov, temveč je bilo preostalemu kaplanu dovoljeno dati jim samo splošno odvezo. Noč po ustrelitvi teh dveh duhovnikov in ko sta na isti način umrli še župnik gospod Komljanec ter kaplan gospod Novak, so partizani vdrli v šentrupertske cerkev ter so jo izropali, pokradli ter uničili razne bogoslužne predmete.

Za izvršitelja teh zločinov — in seveda tudi še drugih — je smatrati nekega komunisti, ki ni novinec v izvrševanju zločinov proti veri, kajti njegovo ime — Ivan Rome — je med onimi znanimi, ki so se odlikovali pri verskih eksekucijah v Spaniji in posebno v Asturiji. Sedaj poveljuje ta Rome bataljonu upornikov, v katerem so še drugi be-

Vojaška maša.

gunci iz Spanije, katerih imena pa niso vredna niti tinte, da bi jih napisali.

Ce bi hoteli napraviti popoln seznam Slovencev, ki so jih pomorili komunisti, bi jih bilo treba naštetih nekaj stotin. Tu se sedaj omejujemo na naštevaje nekaterih najnovejših primerov, ki so tudi najbolj grozni in v katerih se najbolj vidijo nagoni in cilji komunistov. S tem, da hočemo navesti samo nekaj najbolj strašnih zločinov, nečemo reči, da navedeni zločini niso bili manj strašni, kajti nobeno dejanje, ki ga izvrše uporniki, ni tako, da ne bi kazal značilnih znakov divjaške grozovitosti, ki postavlja te ljudi v vrsto najbolj nečloveških in divjih zverj.

Ali je n. pr. mogoče, navesti bolj izdajalski primer umora dveh staršev pred očmi njih otrok, ki ju niso mogli braniti? V noči na 14. maj je nekdo potrkal na vrata Franca Hrena. Hišni hospodar, petdesetletni kmet, ni hotel odpreti, toda vrata so bila slaba in dva pritiska s pleči sta jih odprla. Sedem ljudi, oboroženih s puškami in noži, je vdrla v hišo ter se polastilo dveh fantov, od katerih je imel eden 18, drugi pa 16 let, pa tudi očeta, ki je zastoj in prepozno prišel za sekiro. Nato so razbojniki ukazali obema fantoma, naj jim sledita in vstopita v partizansko edinico, toda oče jim je ukazal, da se naj ne premakneta z mesta. Za božjo voljo in v božjem imenu jih je prosil, naj mu pustijo fanta v hiši, toda namesto kakšnega odgovora so se vrgli trije od bande nanj in ko so ga popolnoma razorožili, so ga ubili pred očmi fantov, ki so jih ostali štirje uporniki vrgli na zemljo in zvezali. Ko so dovršili svoj zločin, so razbojniki odvzeli oba preplašena fanta proti gozdu. O njima se ni zvedelo nič...

V neki drugi revni hiši, ki leži na bregu Save, je stanovala Marija Polžev s sinom Jožefom, starim 21 let. Nekega večera so bila hišna vrata s silo vdrti in iz teme sta se pokazali dve puškini cevi. Dva človeka, ki sta imelo obleko bivše jugoslovanske vojske, sta vstopila v borno kuhinjo in sta dejala sinu, naj jima sledi. Zadaž za tema dvema človekoma, ki sta bila zakrinkana, se je videla senca še drugih dveh ljudi.

Ne da bi se brigala za puške, ki so bile naperjene proti njima, sta se mati in sin vrgla proti razbojnikom misleč, da jih bo mogoče pognati nazaj in zapreti vrata. Jožef je dobil s puškinim koptom po glavi, tako da se ni mogel gibati,

nato pa sta se dva razbojnika obrnila proti ženi, ki je v svoji materinski ljubezni dobila toliko moči, da je prevrnila enega izmed zločincev, da se je priborila do izhoda iz hiše, kjer je začela vpiti na pomoč. Ona dva človeka, zadaž sta jo ustavila, predno se je mogla oddaljiti, nato sta ji zaprla usta, pretepla, ko pa se je ženska nezavestna zgrudila na tla, sta jo zavelkla čez vrt ter jo vrgla v reko. Mogoče je pljusak v vodo, mogoče pa zadnji klic matere vzbudil ranjenca, ki se je vkljub temu, da mu je kri zalila oči, vrgel na svoje mučilce, toda strel iz puške ga je prestregel in kmalu potem je splavalo tudi truplo po Savi.

Nekaj dni po tem je postala majhna hišica v majhni gorski vasi sredi med hribi grob svojih prebivalcev. Bila je to hiša Antona Mravljeta, starega 55 let. Bil je ogljar obenem s svojimi tremi sinovi: Francem, ki je imel 22 let, Vinkom, ki je imel 24 let, in najstarejšim Antonom z 28 leti. Neke noči je najstarejši sin slišal, da ga nekdo kliče na dvorišče ter je, ne da bi pomislil na nevarnost, odprl hišna vrata ter pogledal skozi nje. Kar naenkrat je dobil močan udarec po glavi, tako da se je zgrudil. Ko je zopet odprl oči, je z grozo zagledal trupla očeta in dveh bratov v kuhinji, nad seboj pa je uzrl dva zakrinkanca, ki sta mu nastavila puške na prsa ter ga prisilila, da jima je sledil. Toda kasneje se mu je posrečilo uiti in se tako rešiti.

Lahko bi nadaljevali s seznamom zločinov in o vsakem zločinu bi lahko povedali kakšno strahoto, ki dokazuje nizkotno divjaštvo, ki je primer krvoločnosti, značilne za slovenske komuniste. Kaj naj bi rekli o zakoncu Bastič, od katerih je imel eden 64, drugi pa 62 let, ki so jih ponoči izvlekli iz hiše ter jih prisilili na dolgo hojo po gozdu, kjer sta si morala sama izkopati grobove, predno so jih umorili s strelji iz revolverja? Kaj naj bi rekli o odpeljanih ženskah, katere so privlekli v uporniška taborišča, kjer vlada ljubezen po komunističnih zakonih? To je čista in enostavna resnica, katero Slovenci sami poznajo, kakor poznajo tudi napore in žrtve italijanskih vojakov, da bi zajezili to razširjajočo se poplavo, da bi zaščitili življenje Slovencev, dočim bi lahko mislili samo na sebe in na svoje lastne vojne potrebe. O tej resnici naj premišljujejo Slovenci, dokler ne bo prepozno, predno bo sploh vsako razmišljanje in sklep prepozen, prepozen...

VESTI O VOJNI

RIM, 12. julija.

Ponovni sovražni napadi v obalnem odseku položaja pri El Alameinu so dali povod za dolge in trde borbe, ki so še v teku.

Sovražnikov pritisk, ki so ga podpirala oklopna sredstva, smo vzdržali in 12 oboroženih voz težkega tipa je bilo uničenih.

Letalstvo se je udeleževalo aktivno bitke in interveniralo z odmetavanjem bomb in strojniškimi ognjem na sovražne čete. 14 britanskih letal je bilo od osnih lovcev sestreljenih.

Nadaljevale so se akcije z bombardiranjem otoka Malte, Italijansko-nemške formacije so za dele naprave v Hal Faru, Ta Venezji in Mikapi ter so prizadejale RAF izgubo 6 aparatov.

Angleška letala so prošle noč spustila nekoliko bomb v okolico Caltanissette, ne da bi povzročila kakšno škodo.

BERLIN, 12. julija.

V južnem odseku vzhodne fronte zasledujejo brzi oddelki in motorizirane pešadijske divizije brez prestanka poraženega sovražnika. Krajevni odpor je bil povsod zlomljen. V Rostovu in drugih lukah ob kavkaški obali so bili bombardirani in zadeti vojno važni vojaški cilji. Razbremenilni napadi sovražnika severozapadno od Voroneža so bili tudi včeraj brezuspešni. Ob sedelovanju letalstva je bilo pri tem uničenih 63 sovražnih tankov.

Na prostoru severno in severozapadno od Orla je ponovil sovražnik svoje napade z močnejšimi pešadijskimi in tankovskimi oddelki. Ob uspešnem sodelovanju letalstva so bili ti napadi so hudih borbah zavrženi. Tudi na fronti pri Volhovu so se sovražni napadi zlomili ob krvavih izgubah.

Sovjetsko letalstvo je izgubilo včeraj 74 letal. Šest lastnih letal pogrešamo.

V Egiptu trajajo hude borbe za položaje pri El Alameinu dalje. Bojna in strmoglavna letala so napadla angleške položaje in motorizirane oddelke z bombami težkega in najtežjega kalibra ter prizadejala sovražniku veliko škodo. V zračnih borbah so nemški in italijanski lovci sestrelili 14 sovražnih letal.

Na Malti so bila zopet bombardirana angleška letalska oporišča.

Ob južni obali Anglije so potopila bojna letala dva rušilca iz oddelka sovražnega vojnega brodograja. V pretekli noči so bojna letala bombardirala vojno važne cilje na vzhodni obali Anglije. V južnem delu kanala sv. Jurija je bila v napadu na nek konvoj hudo poškodovana z bombami tovorna ladja.

Po brezuspešnem motilnem napadu na Flensburg v včerajšnjih večernih urah so v noči na nedeljo angleški bombniki napadli Gdansk. Z zažigalnimi in eksplozivnimi bombami so povzročili zlasti v stanovanjskih okrajih znatno škodo. V neki bolnišnici je bilo ubitih veliko število otrok. Štiri napadajoči bombniki so bili sestreljeni.

Kakor je bilo objavljeno že s posebnim poročilom, so potopile nemške podmornice na Atlantiku in v ameriških obalnih vodah 18 sovražnih ladij s skupno 116.000 tonami. Nadaljnja tovorna ladja s 7.000 tonami je bila poškodovana s torpedi. Tri transportne jadrnice je potopilo topništvo. S tem so nemške podmornice na Atlantiku v Severnem ledenem morju in v Sredozemskem morju potopile v času od 1. julija dalje skupno 34 ladij z 225.900 tonami in so s tem zopet hudo prizadele sovražno oskrbovalno plovbo na vseh frontah.

RIM, 13. julija.

Nadaljevali so se živahni boji na področju El Alameina, kjer so čete osi zavržile ponovne napade in prizadele sovražniku izgubo ljudi in tankov.

Letalstvo je v ponovnih akcijah napadalnih oddelkov povzročilo požare v sovražnem zaledju in onesposobilo veliko število motornih vozil. Nemški lovci so v spopadih uničili 2 letali tipa »Curtiss«.

Naše edinice v spremstvu konvoja, ki je plul v Sredozemlju, so zavržile napadalne poskuse bri-

Razdelitev živeža angleškim ujetnikom.

tanskih letal ter pri tem sestrelile en bombnik in dve torpedni letali. Ladje niso utrpeli nobene škode.

BERLIN, 13. julija.

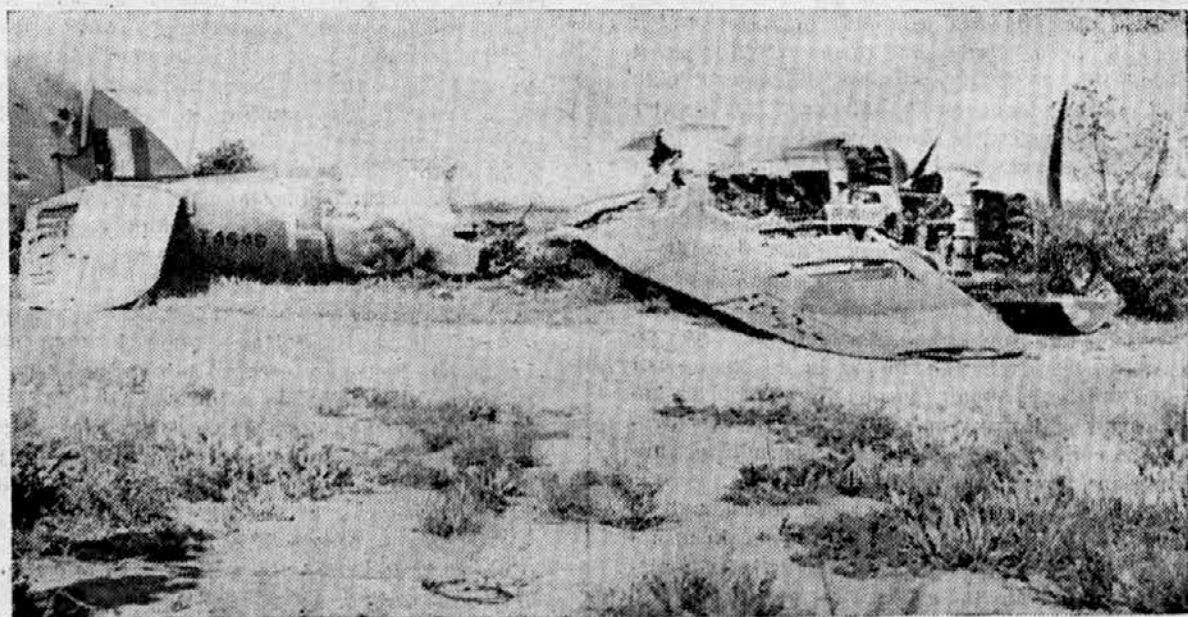
V južnem odseku vzhodne fronte zasledujejo naše čete sovražnika na široki fronti. Močni letalski oddelki podpirajo zasledovalne borbe in uničujejo podnevi in ponoči prehode preko Donca in Dona.

Ob kavkaški obali so bojna letala zadela z bombami težkega kalibra dva plavajoča doka v Novorosijsku.

Severozapadno od Voroneža so bili močni sovražnikovi protinapadi zavrženi in je bilo uničenih 111 sovražnikovih tankov.

Kakor je bilo objavljeno že s posebnim poročilom, je na prostoru južnozapadno od Rževa izvršena velika obkoljevalna operacija dovedla po prodoru skozi sovražnikov obrambni sistem do obkolitve več pehotnih divizij, 1 konjeniške divizije in 1 tankovske brigade. Zajetih je bilo nad 30.000 ujetnikov in zaplenjenih ali uničenih 218 tankov, 521 topov, 1101 strojnica in možnar ter velike množine drugega orožja in raznovrstnih vojnih potrebščin. Sovražnik je imel hude krvave izgube. Število ujetnikov in vojnega plena stalno naraščata.

Na fronti pri Volhovu so bili sovražnikovi napadi na neko mostišče zavrženi.

Uničen angleški bombnik.

Na zapadnem bregu reke Volhov izkrcani sovražni oddelki je bil uničen.

V Finskem zalivu je potopil nemški minolovec sovjetsko podmornico.

Na visokem severu so strmoglavci bombardirali luko Rosta pri Murmansku. Opaženi so bili večji požari.

V Egiptu so bili ponovni angleški napadi pri El Alameinu zavrženi s krvavimi izgubami za sovražnika.

Oddelki nemškega in italijanskega letalstva so ponovno bombardirali letalsko oporišče na Malti.

Ob angleški južni obali so potopila podnevi lažja bojna letala v Brightonu stražno ladjo in z bombami hudo poškodovala tovorno ladjo.

RIM, 14. julija.

Na egiptskem bojišču so napadi italijanskih in nemških oddelkov dosegli dobre rezultate; zajetih je bilo mnogo ujetnikov, med njimi bataljonsko poveljništvo.

Letalsko delovanje je bilo živahno tudi včeraj. Nemški lovci so sestrelili 9 »Spitfirov«, naši eno štirimotorno letalo tipa »Liberator«, dve drugi angleški letali pa sta padli v morje, zadeti od topništva v trdnjavi Tobruk, kjer so sovražni letalski napadi povzročili nekaj smrtnih žrtev med Arabci in manjšo škodo. Protiletalska obramba v Bengaziju je zadela in uničila eno sovražno letalo, tako da znaša skupno število sestreljenih letal 100.

Oddelki bombnikov osi so napadli letališče Ta Venezia. V teku teh akcij so italijanski letalci sestrelili 7 sovražnih letal, 2 pa nemški lovci.

Šest naših letal se z operacij zadnjih dveh dni ni vrnilo.

BERLIN, 14. julija.

Po današnjem poročilu nemškega vrhovnega vojnega poveljništva so v južnem odseku vzhodnega bojišča nemške in zaveziške čete razširile prodor proti jugu in prodrle globoko v sovjetsko utrjene črte. Letalstvo je uspešno in neprestano podpiralo borbe na zemlji ter uničevalo in zasledovalo umikajočega se nasprotnika.

V srednjem odseku vzhodnega bojišča je bilo več sovjetskih napadov odbitih. Obroč okoli obkoljenih sovjetskih oddelkov se vedno bolj zožuje.

Na bojišču pri Volhovu je bil med drugimi ujet tudi vrhovni poveljnik 2. sovjetske armade general Vlasov.

Ob palestinski obali je nemška podmornica zadela z dvema torpedoma veliko sovražnikovo petrolejsko ladjo.

V Egiptu so bili samo krajevni boji pri El Alameinu.

Na Malti so skupine nemških in italijanskih bombnikov stalno napadale letališče.

Ob južni angleški obali so nemški lahki bombniki potopili angleško spremljevalno ladjo.

Angleški bombniki so v pretekli noči napadli več mest v zapadni Nemčiji. Med civilnim prebivalstvom je bilo nekaj žrtev. Škoda je bila povzročena predvsem v stanovanjskih okrajih Duisberga. Sestreljenih je bilo 5 napadajočih angleških letal.

Angleški ujetniki.

RIM, 15. julija.

V južnem odseku egiptskega bojišča so bili močni sovražnikovi izvidniški oddelki napadeni in odbiti proti vzhodu.

Napadalne skupine italijanskega letalstva so vzhodno od El Alameina bombardirale zbirališče čet in uničile ali zažgale nekaj desetih avtomobilskih vozil.

Ponovni spopadi lovskih oddelkov so se zaključili v korist letalstva osi. Italijanski lovci so sestrelili 9 britanskih letal, nemški pa 4.

Bombardiranje vojaških naprav na Malti se je nadaljevalo podnevi in ponoči, pri čemer so nemški lovci v zraku nad otokom sestrelili štiri sovražna letala. Dve naši letali se nista vrnili.

Angleška letala so preteklo noč priletela nad nekatere kraje Sicilije in Kalabrije, pri čemer so odvrгла nekaj bomb brez posledic v bližini Sapone in Villafrance (Mesina).

BERLIN, 15. julija.

Na vzhodu prodirajo nemške in zavezniške čete na vsej napadalni fronti. Sovražnikove zaščitnice so bile deloma uničene deloma pa razpršene. Brzi oddelki, ki neprestano zasledujejo sovražnika, so prodri v njegovo zaledje in ga odrezali od njegovih zvez proti vzhodu. Letalstvo nadaljuje bombardiranje poti, po katerih se sovražnik umika. Pri letalskem napadu na Rostov so nastali veliki požari v mestu, zlasti na kolodvoru.

Močni sovražnikovi napadi na mostišče pri Voronežu so bili zavrjnjeni in je bilo pri tem uničenih 38 sovražnikovih tankov. Pehotni in tankovski oddelki so uničili severno od Voroneža obkoljeno sovražnikovo skupino. Pri tem je bilo uničenih tudi 125 tankov.

V srednjem odseku so se izjalovili krajevni napadi sovražnika.

Severno in severozapadno od Orla se je število po vojski in letalstvu med uspešno obrambno borbo v času od 5. do 14. julija uničenih tankov povečalo na 446.

Pri letalskem napadu na sovražnikova letališča na področju Murmanska so bili doseženi številni zadetki med hangarji in letali na tleh.

Na egiptski fronti je bil v južnem odseku zavrjnjen močan angleški izvidniški oddelek. Bojna in strmoglavna letala so prizadela sovražniku hude izgube. Uničena ali poškodovana so bila številna motorna vozila.

Bombardiranje vojaških oiljev na Malti se je nadaljevalo podnevi in ponoči.

RIM, 16. julija.

Sovražnik je silovito napadel naše postojanke v srednjem odseku egiptskega bojišča. Bil je povsod s takojšnjimi protinapadi zadržan. Zajeti smo nad 1200 ujetnikov in uničili lepo število motoriziranih oklopnih vozil.

Letalstvo je poseglo v ostre borbe z mogočnimi oddelki in se odlikovalo v napadalnih akcijah proti sovražnim napadajočim silam ter v borbi proti sovražnemu letalstvu. Hrabri lovci 4. eskadre, ki so od začetka sedanjih operacij v severni

Afriki dosegli že 132. zmago, so sestrelili 4 sovražna letala. Nemški letalci so prizadeli britanskemu letalstvu nadaljnjo izgubo letala tipa »Curtiss« in letala tipa »Spitfire«.

Britanska letala so bombardirala Bengazi in poškodovala nekaj hiš ter ubila ali ranila nekaj desetih Arabcev. Protiletalska obramba je uničila eno sovražno letalo.

Letališče pri Mikabi so naši in nemški oddelki znova bombardirali in ponovno zadeli njegova naprave.

Z vseh operacij včerajšnjega dne se ni vrnilo eno naše letalo.

V Sredozemlju so italijanska in nemška bojna letala zadela in poškodovala angleško križarko.

BERLIN, 16. julija.

V južnem odseku vzhodne fronte se zasledovalne borbe nadaljujejo brez prestanka. Obkoljene in odrezane skupine sovražnika so zaman skušale prodreti proti vzhodu. Izgube sovražnika in vojni plen so nepregledne. Močni oddelki letalstva napadajo prometne zveze sovražnika v zaledju in so razgnali številne sovražne kolone.

Bojna letala so bombardirala Rostov in več luk ob kavkaški obali. V vojaško važnih napravah v Rostovu so nastali veliki požari. Ena tovorna ladja je bila potopljena.

Protiv mostišču pri Voronežu je izvršil sovražnih močan napad ob odpori številnih tankov. Ob sodelovanju letalstva je bil napad po hudi borbi krvavo odbit.

V ostalih odsekih vzhodne fronte samo borbe krajevnega pomena.

V Finskem zalivu je potopila nemška mornarica dve sovjetski podmornici.

V Egiptu je bil močan napad sovražnika na srednji odsek pri El Alameinu zavrjnjen. V teku ogorčenih borb pri našem protinapadu smo zajeli 1.200 ujetnikov. Uničenih je bilo gotovo število tankov in motornih vozil.

Na zapadnem Sredozemskem morju so nemška letala napadla angleško križarko in jo z bombami poškodovala.

Pri napadu angleških letalskih oddelkov na obalo zasedenega ozemlja na zapadu je bilo sestreljenih šest angleških letal.

RIM, 17. julija.

Sovražne oklopne edinice, ki so napadle na področju pri El Alameinu, so bile napadene z naše strani in potisnjene nazaj na izhodne postojanke, pri čemer so izgubile kakih 10 tankov. Drugo akcijo, ki so jo poskusili Angleži bolj proti jugu z oklopnimi vozili, je točen ogenj našega topništva v kali zatri.

Letalstvo osi je uspešno poseglo v borbe in obstreljevalo 8 strojnicami ter razpršilo sovražna motorna vozila na sprednjih postojankah in zaledju. V spopadih v zraku je sestrelilo 9 britanskih letal.

Protiletalska obramba v Tobruku je med sovražnim letalskim napadom, ki je povzročil le neznamno škodo, zadela sovražno letalo, ki je tresčilo v plamenih na tla.

Na letališča na Malti so italijanski in nemški bombniki večkrat zaporedoma odvrgli mnogo bomb.

RIM, 18. julija.

Na egiptskem bojišču je bil močan napad sovražne pehote in oklopnih vozil v odseku divizij »Trento« in »Trieste« gladko zavrjnjen. Sovražnik je pustil v naših rokah več sto ujetnikov, po večini Avstralcev.

Tudi včeraj je letalstvo osi krepko podprlo tekoče operacije. Posledica živahnih letalskih dvobojev je bila sestrelitev dveh britanskih letal po naših lovcih, 9 pa po nemških, medtem ko je protiletalsko topništvo naših velikih kopnih edinic uničilo dve nadaljnji sovražni letali.

BERLIN, 18. julija.

Tankovski oddelki in motorizirane pehotne divizije so vzhodno od Donca prodrele dalje proti jugu in so v široki fronti dosegle spodnji tok Dona vzhodno od Rostova. Pehotne divizije so uničile obkoljene sovražne skupine in so v frontalnem napadu pridobile na prostoru. Močni letalski oddelki zlasti ob spodnjem Donu uničujejo napadajo umikajoče se sovražne kolone ter s transportnimi vlaki gosto zasedene železniške proge in kolodvore.

Kakor je bilo objavljeno že v posebnem poročilu je nemška pehota dne 17. julija po hudih bojih, ki so trajali ves dan, zasedla Vorosilovgrad, največje in najpomembnejše mesto industrijskega področja od Doncu. Velik del mesta je v plamenih.

Ponovni sovražni napadi na mostišče pri Voronežu so bili odbiti.

Vsrednjem odseku se očiščevalne akcije v zaledju fronte nadaljujejo.

Pri Ilmenskem jezero je sovražnik z močnimi silami zaman napadal. Krajevni prodor je bil s protinapadom odstranjen.

V Egiptu je izgubil sovražnik pri brezuspešnem napadu na nemško-italijanske postojanke več sto ujetnikov. Lovci in protiletalsko topništvo je sestrelilo 13 angleških letal. Na Sredozemskem morju je nemška podmornica sestrelila eno angleško letalo.

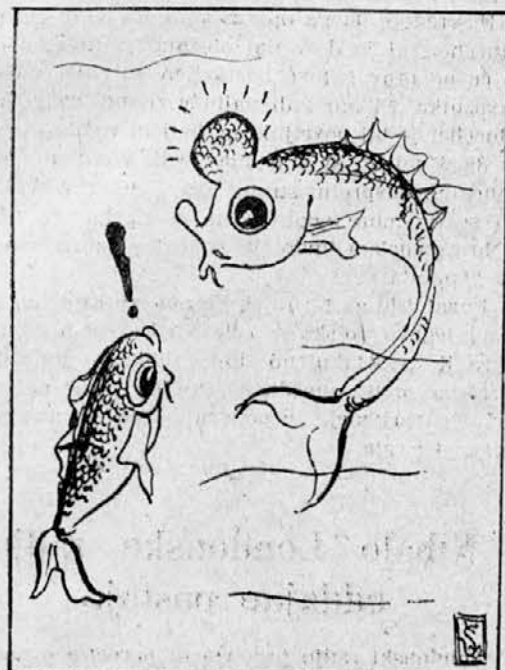
Na področju Rokavskega preliva so nemška letala včeraj pri Torquaqu potopila sovražno stražno ladjo in hudo poškodovala sovražno trgovsko ladjo.

RIM, 19. julija.

Spopadi krajevnega značaja na področju pri El Alameinu; v borbah zadnjih dni je bilo uničenih 30 sovražnih tankov.

V drznih napadih v nizkem poletu so naši letalski oddelki zadeli in onespobili nekaj desetih motornih vozil. Italijanski lovci so v zmagovitih dvobojih sestrelili 4 britanska letala, medtem ko so nemški lovci pripravili enako usodo nekemu letalu tipa »Hurricane«.

Bombniki osi so ponovno napadli vojne cilje na Malti. Zaradi naglega posega nemških letal v spremstvu so 3 letala tipa »Spitfire« tresčila na tla v plamenih.

Nevihita, dragi moj! Komaj dva koraka napravisi pa ti že prileti na glavo ameriška ladja.

DOGODKI PO SVETU

Tobruka

Padec Tobruka, ki se je izvršil po samo 24 urnem obleganju, je presenetil vse sovražnike in zaveznike Osi.

Kateri pa naj bi bil vzrok tega padca? Saj Tobruk je bila močno opremljena trdnjava, ki bi lahko vzdržala najmanj 6 mesecev, udala pa se je v pričetku obleganja, skoro brez odpora.

Angleži kakor tudi vojaške oblasti Osi so dolgo skušale dobiti vzrok tega, posebno pa iz strateških ozirov. Če pa ga vzamemo iz človeškega stališča nam je ta vzrok prav jasen. Toda to stališče ne more sprejeti Anglija kakor tudi ne njeni zavezniki ker s tem bi obsodili na smrt njih sistem bojevanja.

Branilci Tobruka so se znašli sami, brez pomoči Anglije, katera je bila takrat popolnoma onemogočena in vsako delovanje preveč nevarno. Niso imeli pri rokah, po slabo uspelem bojevanju Avstralcev, kot nekaj Egipčanov, ki naj bi branili Tobruk. Toda kralj Faruk ni dovolil in tako preprečil Nahasu, da bi pristal na Angleške zahteve vojaštva in nujne pomoči. Tako bi bile samo angleške čete primorane umreti v puščavi.

Toda angleški oddelki niso tega zmožni, oni se rajši umaknejo v varnejše položaje in prepustijo borbo drugim.

Evo vam kak odgovor je dobil Ritchie, ki je pozival branilce Tobruka, da naj sami branijo in vzdržijo, dokler morejo ker drugi oddelki bodo morali braniti umik angleškega oddelka: udali so se. Udali so se še preden je pričela prava ofenziva in tako dokazali, da so končno razumeli, da oni se ne borijo za domovino, temveč za bogatstvo par gospodarjev in ti so: židje.

Wellington

General Mac Arthur, je svojo bodrilno brzojavko, namenjeno poraženim četam v Egiptu, zaključil z neko tragično zgodovinsko frazo, ki nam pa dokazuje zgodovinsko nevednost velikih Amerikancev. Zaključil je, da tudi Wellington je zmagal, dasiravno so že vsi obupali nad njim.

Zalostna zgodovinska zmeta je to! Mac Arthur najbrže ne pozna evropske zgodovine. On najbrže ne ve, da Wellington je zmagal le zato ker mu je v najkritičnejšem hipu prispel na pomoč general Bluecher.

Ni vredno, da ga opozarjamo, da edini general Bluecher, ki je do sedaj obstajal je najbrže ubit in če ne prav gotovo odstavljen od boljševiškega zaveznika. Ni mu tudi najbrže znano, da general Bluecher je bil poveljnik najboljših vojakov sveta! In da ti vojaki, ki so nekdanj rešili Wellingtona, so danes na nasprotni strani! Torej čudež Wellingtona se ne more ponoviti in spominjati na njega je brezpomena hudobija pobeglega ameriškega generala.

Povabil bi ga bil rajši, da naj izprazni in izseli vso njegovo vojsko iz cele Afrike, da bi si tako ohranil nedotaknjeno ime velikega junaškega stratega pred Amerikanci, ki mu edini oni najbrže še verjamejo in smatrajo Mac Arthura velikega generala.

Nihalo Londonske radjo oddajne postaje

Londonski radjo pri svojem poročilu o nesrečnem padcu Tobruka, je med drugimi izvajanj, pozabeč na prešnja rekel, da umik iz Tobruka je brez vsake pomembnosti in nekaka posledica nihalnega gibanja.

Hotel je s tem primerjati z vojno v Marmariki, ki se je brije že dve leti in ki se nekako ponavlja, sedaj napredujejo nato se pa spet umikajo.

Toda, če priznajo težkoče v Marmariki, in italijanskemu vojaku njegovo vztrajnost, da ne podleže vsakemu porazu, ampak tukaj se znajde in nadaljuje borbo, je preveč razlike, če ne priznajo, da padec Tobruka ni porazen. Primerjati nihalnemu gibanju upiranje do zadnjega moža, do zadnje kaplje vode in živeža vojakov v Giarabubu z 24 urnim upiranjem Tobruka polnega orožja, vojakov in živeža pomeni jih staviti v isto vrsto in je to podlost!

Če že hočemo govoriti o nihalu, lahko rečemo, da najbrže kateri izmed angleških voditeljev je dobil v glavo, kako precej težko nihalo in da radi tega udarca tako neumno vodi svoje državne posle.

Mas v Črnem Morju

Če so Rusi mislili, da italijanska mornarica ne zmoro Črnega morja so se prav pošteno varali. Ravno italijanski Mas-i so neprestano brodirali po Črnem morju in tako preprečili vsako obrambo Sevastopolskim trdnjavam in s tem čuvanjem so tudi preprečili beg ali pa rešitev ruskim posadkam. Preprečili so tudi zvezo teh posadk z drugimi onstran Krima.

To je majhen čolniček, na katerem je le par mož, toda izbranih, pripravljenih na vse, ki se je še vedno izkazal za dobro vojno sredstvo, posebno dobro so je izkazal v slučajih Rizzija in Cianota, ko so se spravili na oklopne bojne ladje sovražnika. Italijanska mornarica deluje povsod. Ni samo na Sredozemskem morju, kjer uničuje največjo svetovno Mornarico, to je angleško, temveč jo opažamo tudi na Atlanskem oceanu v borbi proti Ameriki, sedaj pa še v Rusiji kjer v bitki pri Sebastopolu pomaga svojim pešadijem.

To so junaki, ki na svoji malih čolniških brodarijo po neznanih in nezanesljivih morjih in ki

so sedaj na Krimu pokazali kaj so vsega zmožni samo, da spozna svet junaštvo Italije.

Ruske čete so spoznale končno žilavost in moč italijanskih vojakov, sedaj je na vrsti pa ruska mornarica, ki je tudi občutila, da se italijanski mornar ne uda kar tako in da je zelo trda kost.

Prišel je sedaj tak čas, da Ruska mornarica nima več kot sovražnika ribiške ladje ali pa, da se lahko skriva v dobro zavarovanih lukah, temveč sedaj ji stoji nasproti pravi lealen sovražnik s katerim mora se bojevati.

Izkrcanje na Aleutinah

Aleutinski otoki so bili do danes nepoznani. Samo Amerikanska previdnost in obramba proti Japoncem jih je napravila kot močna oporišča. Na te ameriške dobro utrjene otoke so se izkrcali Japonci.

Tako spozna svet tudi najmanjše otoke. Nismo jih spoznali pa samo radi tega Japonskega izkrcanja, saj oni so že nešteto otokov zasedli, da jih človek kar sproti pozablja.

Važno dejstvo je pri temu izkrcanju, da Japonci z zasedbo teh otokov so prenesli borbo že na Rooseveltom Kontinent, kajti Aleutinski otoki ne spadajo k Aziji, temveč so že del Amerike. Tako Amerika je prišla v cono vojnih operacij in Amerikanci, ki so do sedaj upali, da se bodo samo drugi narodi za njih borili, bodo najbrže v kratkem napadeni na njih lastni zemlji.

Niso več časi prve svetovne vojne, ko so Amerikanci lepo doma počivali in so le ob koncu vojne poslali v nekatera evropska mesta, ki so bila izven konflikta nekaj rezervnih čet. Danes so tudi oni primorani spoznati vse neprijetnosti in žrtve, ki jih prinaša vojna.

Radjo Moskva: Naše čete so dosegle cilj, ki nam ga je deležil Stalin. - Samo eden ranjen.